

"I hear of Sherlock everywhere"

Sherlockiana

MEDDELELSEER FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Nr. 1, 1995 * 40. Aargang

Præsident & Redaktør:
Bjarne Nielsen, Hestehavevej 30,
4572 Nr. Asmindrup. Tlf: 53 42 42 38.

Skatmester/Treasurer:
Agnes Licht, Maglemosevej 46,
2900 Charlottenlund.

Gironummer: 6 08 70 86

Art in the Blood

by Scott Bond

No doubt about it, Watson!
They are the footprints of a gigantic Hun!

Sherlockiana, ISSN 0902-0330 udkommer 2 eller 3 gange om aaret.
Pris kr. 50,- i Danmark. I Norden kr. 60,-. Udenfor Norden \$12. Udsendes gratis til medlemmer.

Tale ved åarsmødet

af Odd Magnar Syversen

Ladies and gentlemen; Sherlockians,

The president, Mr Nielsen, has made you believe that I'm going to give a lecture, entitled "Sherlock Holmes in Norway" or something like that.

Well – I'm not.

I'm not even going to speak Norwegian.

Because I know that if I did, a few of you might not understand what I'm saying.

So I decided to speak English, hoping that even fewer – or best of all – none of you will understand me.

The reason being: I am in fact a little scared – I don't like standing up like this, talking about a subject which you probably know more about than I do.

I spent one small hour today thinking: What am I going to say? Because the president insisted: "You have to say something!"

I will tell you a story about a book.

The dream of every book collector is to find a real treasure, perhaps in an attic, in a fleamarket, or best of all: To walk into an antiquarian's book shop and somewhere in those dusty shelves discover a rare book the real value of which the stupid antiquarian has overlooked or doesn't know, buy it for ten kroner knowing it's worth much more. Then to walk out of the shop with a sadistic smile on one's face.

As you all know, things like this doesn't happen very often. It almost happened to me recently. Very recently.

I visited an antiquarian recently – in fact, very recently – I don't want to tell which one or where. I was in the shop, looking at the titles, moving very slowly along the shelves. Then, suddenly, I felt that my heart jumped. There, right in front of me, was a large volume bound in full calf. On the spine was printed in gold: JOURNAL. 1891–95. S. H.

I took the book out, opened it, trembling. It was handwritten, with brown ink. I knew this handwriting from somewhere... I had this feeling it could be... And it was. The diary of Sherlock Holmes, giving all details about his adventures during the mentioned period.

On the flyleaf the antiquarian had written: *Author unknown. Origin: The library of Johan Nordqvist, Norwegian consul, Geneva. 200,-.*

I stood there, still trembling, began reading...

It was a sensation. I read Holmes' story about how he, after by accident having lost all his papers in a Swiss waterfall, went to his old friend, the Norwegian/Swedish consul in Geneva – from whom he got a new passport and a loan; a considerable sum of money, in return giving the consul the rights to publish the story of the journey Holmes now intended to make.

A sensation! The writer hadn't mentioned his own name anywhere in the diary, this being the reason the silly antiquarian didn't understand what a treasure it was.

I was standing there, wondering why old consul Nordqvist never had these adventures printed... and I read...

I read about adventures much greater
 that what Watson put down – previously 'n later,
 'bout strange creatures of Mecca and Khartoum,
 'bout tricks he learned in the temple of the doom'd.
 In detail I got to know his trav'ling route
 after his struggle with the well-known brute.
 He went from Switzerland to France
 and from Marseilles, by ship – and chance
 to Constantinople, crossed Th' Black Sea
 went to Armenia – the Turkish part, where he
 joined a caravan - to Teheran.
 He went on through Persia, to Seistan
 where he had dinner with the khan –
 through the deserts of Beludchistan to Nuschki
 where he fought the Russian criminal Beluski
 along Indus and Satledsch by Samasata and Batinda...
 Here he met a beauty named Ilinda...
 Some fifty sheets filled with... how...
 Holmes and this lady fell in (and made!) love!
 I thought: The world is not prepared
 for this... Some pages here were also teared
 out of the book - by some crook.
 But he described her very well
 and those pages seemed to tell
 that the woman in his life was *she* –
 and not this lady we've so far called – *the*!
 He went on to Simla, to Srinagar and Leh
 a little town by a river named Tikse.
 Leh, the gate into the unknown land – Tibet.
 Not seen before by any western man. Not yet!
 Guards told him at the border
 "This is the lama's order:
 No white man allowed. You can't go on."
 He answered them: "I can. I'm Sigerson!"
 At this point you feel secure
 that I'm fooling you, for sure.
 Well – I'm not.
 I never bought
 this book, however, friends.
 This story ends
 when and where I had read the volume through
 and on the last page found this message: "You
 who read this:" (this sentence! a disaster!
 it continued:) "This is *my* work. I am the master."
 It was written proudly...
 I read it – and was screaming loudly
 The message ended: "Wouldn't you call
 this the biggest masterpiece of all?
 I dedicated this work to *you*...
 [who were] foolish enought to look it through.
 Kærlig hilsen - Bjarne Nielsen."

Vi byder Odd Magnar Syversen velkommen i klubben.
--

Satans også....

af Alvin Andersen

Lørdag d. 7 januar 1995 var reserveret, for en gangs skyld havde jeg tilmeldt mig i god tid. Middagen lød dejlig, som sædvanlig så jeg frem til en hyggelig aften.

Men, men, men... om torsdagen blev jeg ramt af et maveonende. Nå, der var tid nok, jeg skulle nok nå at blive frisk igen. Men om lørdagen måtte jeg bide i det sure æble og sende afbud til præsidenten. *The Woman* havde virkelig ondt af mig, indtil det lykkedes mig at smitte hende.

Hvad skulle jeg så foretage mig, når jeg ikke kunne komme til årsmødet for 24. gang i træk. Af gode grunde var mad og drikke udelukket, men en smule CONAN kunne jeg vel tåle.

Så om eftermiddagen fik jeg besøg af Sherlock Holmes i Basil Rathbones skikkelse.

The Woman havde på dette tidspunkt fuldstændig tabt interessen for mig, for øvrigt den eneste uselviske handling fra hendes side, jeg kan mindes. Jeg var alene med min CONAN.

Jeg begyndte at blade i gamle numre af *Sherlockiana*, og mange hyggelige minder dukkede op.

De første år i Frederiksberg Rådhuskælder, her husker jeg især jubilæumsfesten i 1975 med festmiddag og besøg fra nær og fjern. De spændende taler af Niels Jørgen Haagerup og John Bennett Shaw. Jeg har talerne på bånd, desværre i en lidt dårlig lydkvalitet.

Det var også året, hvor traditionen med 4 proponenter af de conaniske skåler startede.

Det var også året, jeg lærte at forstå Henry Lauritzens afslutning i *Sherlockiana*: "Der går rygter om, at enkelte festdeltagere fortsatte andetsted... men det kan næppe være rigtigt!"

Senere kom årene i Baker Street, hvor den hårde kerne et år begav sig hen på en bodega for at studere forskelle mellem dansk, engelsk og irsk øl. Så vidt jeg husker, høstede vi ganske nyttige erfaringer.

Endnu senere fortsatte den aller hårdreste kerne til Hølmers Bar. Her lokkede pianistens vemonlige toner både vådt og tørt ned.

Jeg forlod selskabet meget, meget sent, midt i en livlig diskussion om Tarzans abehyl. Flere af medlemmerne gav deres version af hylet.

Samme nat så jeg helt bestemt Nessie i Sankt Jørgens Sø, eller var det en ubåd?

Ja minderne har man da lov at ha'...

I år havde jeg glædet mig til på årsmødet at fortælle om en oplevelse, jeg havde sidste år i Irland. Vi havde lejet en bil i Dublin Airport og kørte rundt på den smukke ø i 3 uger.

På vestkysten ligger havnebyen Dingle. Den er verdensberømt i Irland for sin delfin. Det er måske svært at tro det, men der lever faktisk en delfin i havneindløbet, og den følger fiskerbådene ind og ud af bugten. Dingle er en by med masser af miljø og en smuk natur. Her fandt vi en hyggelig *Bed and Breakfast*.

Om aftenen spiste vi på en pub i havnen. Bagefter gik vi ud, for at se byen og finde en ny pub, ingen vanskelig opgave i Irland.

Her kom mine tidligere høstede erfaringer mig i øvrigt til stor nytte.

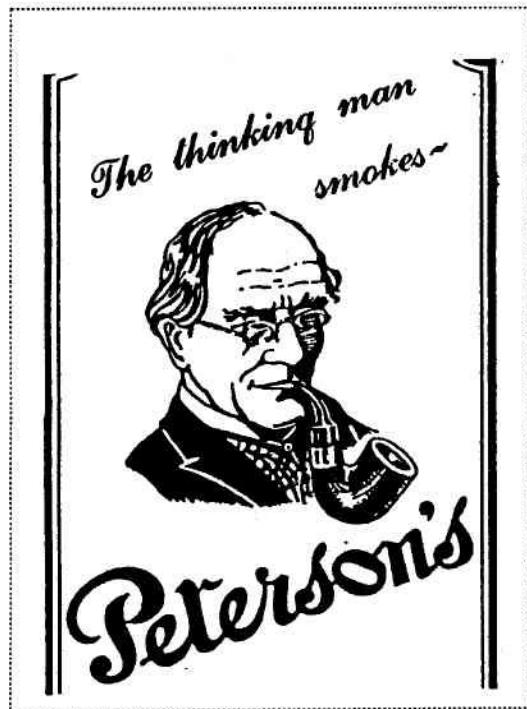
Inden vi nåede frem til den næste pub, så jeg *det* lige over den lille butik: "J.J. Moriarty". *The Woman* så noget skeptisk ud, da jeg trak hende over gaden for at se nærmere på butikken.

"Jamen du må da kunne forstå, at jeg må undersøge det nærmere. Tænk, hvis det er professoren."

Nu så hun på mig, som var jeg blevet fuldstændig vanvittig.

Butiksvinduet var fyldt med børnetøj og tweed, ja selv en deerstalker var at se. Desværre var butikken lukket, så den nærmere efterforskning måtte vente. Jeg fotograferede selvfølgelig, men af en eller anden nærlig grund blev lige præcis disse billeder ikke til noget.

Næste dag gik vi ind i butikken og blev mødt af en venlig, gammel mand, J.J. Moriarty. Han var usædvanlig høj og mager, hans hvide pande var stærkt hvælvet, og øjnene lå dybt inde i hovedet på ham. Han var glatraget og bleg og kunne næsten virke asketisk, og hans træk og hele ydre person havde lidt af professoren over sig. Hans skuldre var bøjede af den megen stillesidden.

Snakken gik, og til sidst kunne jeg ikke la' være: "Are you the famous professor?" Han svarede ikke men smilede. Selv om jeg prøvede, var det ikke muligt at få et svar ud af ham.

I et hjørne af butikken fik jeg øje på nogle piber, "The Sherlock Holmes Collection" fra Peterson's (for ikke-kendere, en berømt irsk pibefabrik). syv piber, alle med tilknytning til Sherlock Holmes, i et flot stativ. Jeg kunne ikke stå for "The Professor", en *full bent*, eller om man vil krum pibe. (Undskyld., Henry.)

Jeg prøvede igen at få noget ud af Moriarty, men det var håbløst.

Vel ude på gaden igen gik vi over på den anden side i *The Islandman*, boghandel og pub. Vi fik en dejlig frokost med *a pint of Guinness*. Under frokosten holdt jeg selvfølgelig hele tiden J.J. Moriarty under observation, men butikken blev desværre ikke besøgt af lyssky elementer.

The Woman rystede på hovedet!!

"Jamen, tænk dog på sensationen, hvis det er professoren," forsøgte jeg.

Efter frokosten bestilte jeg endnu en Guinness og fik ild på min nye pibe, mens jeg stadig holdt øje med butikken, men desværre uden at observere noget mystisk.

The Woman var nu overbevist om, at jeg var fuld eller tosset.

Da vi forlod *The Islandman* havde jeg stadig ikke konkrete spor i sagen. Er J.J. Moriarty den berømte professor eller bare en hyggelig gammel irer?

Hvis min vej igen skulle falde forbi Dingle, skal sagen genoptages. Jeg har ikke henlagt sagen som uopklaret. Tænk, hvis nu...

Til slut kan jeg kun sige, tænk på Mesterens ord: "How often have I said to you that when you have eliminated the impossible, whatever remains, however improbable, must be the truth?"

The Pinkertons never sleep... (et par redaktionelle bemærkninger til ovenstående).

Årsmødeafslutningen på Hølmers Bar kan min kone fuldt ud bekræfte, da Nils Nordberg det år boede hjemme hos os. Nils, Niels Billekop, og jeg var ikke færdige med diskussionen, da Hølmer lukkede (klokken 5), hvorfor vi valgte at fortsætte den hjemme hos mig. Og netop som vi trådte ind af døren, sagde Nils: "Nu har jeg det!" og stemte i med hangorillaernes berømte sejrsskrig. Skrammen i loftet over sengen, hvor min kone stodte hovedet, sad der stadig, da vi fraflyttede lejligheden.

Hvad det irske mellemspil angår, kan jeg henvise til *Sherlockiana* nr. 3/4, 1989 side 28 (eller se vedstående) og så i øvrigt berolige Alvin med, at sagen nu er i de bedste hænder, idet Pinkerton sidst i juni sender en af deres bedste mænd til Dingle-halvøen. Jeg lover, Alvin, at jeg skal sætte mig på *The Islandman* og holde øje med butikken. Regningen for eventuelle *pints* skriver jeg bare på din regning som *expenses* - sådan ved jeg, at både Holmes og Philip Marlowe gjorde.

Moran's Garage

DINGLE
TEL. (066) 511795/5155/5153
● ●
● ●
COACH, MINIBUS & TAXI HIRE
SALES & SERVICE
24 HOUR SERVICE

FOXY JOHN MORIARTY
Public House
RALEIGH
BICYCLES
FOR HIRE
Furniture and
General
Hardware
Open from 9.00 a.m.
MAIN STREET,
DINGLE.
TEL. (066) 51316

Fra *Sherlockiana* 3/4, 1989

Nye Bøger

LAURIE R. KING: BIAVLERENS LÆRLING. Oversat efter *The Beekeeper's Apprentice* af Kirsten Nielsen. Klim 1994, 363 s., kr. 325.

Problemet er ikke, hvem biavleren er, for det er selvfølgelig Sherlock Holmes. Kan du ikke straks se det, så stå af her og læs noget andet. Nej, spørgsmålet er, hvem lærlingen er. Det hænger sammen med, at det ikke er Laurie R. King, der er forfatter til bogen! I forordet fralægger hun sig ansvaret og æren for original-manuskriptet, som hun ved et rent tilfælde er kommet i besiddelse af. Først efter samråd med sin forlægger valgte hun at lade det udgive, som det forelå, blot med enkelte små rettelser i stavemåden. Om forfatteren ved King blot, at det er en Mary Russell, som hun følgelig loyalt efterlyser. Ved du noget om Mary Rissell, så giv Laurie besked. Hun er, som hun skriver, ved at dø af nysgerrighed.

I sit eget forord - intet sted er forord mere på sin plads end i denne bog - giver Mary Russell nogle forhåndsstørrelser om sit bekendtskab og senere venskab med Sherlock Holmes. Den rigtige Holmes vel at mærke - ikke ham, der til Marys forbavelse, af snart sagt alverden kun ses som en fiktiv person. Det var han bestemt ikke! Derfor møder Mary også Watson (onkel John), Mrs. Hudson og andre af dem, der levede dengang - eller deres efterkommere.

Kan vi genkende Holmes? Ja, bestemt, men det er en Holmes set med en ung, begavet og selvrådig pige øjne. Hun giver ikke Mesteren meget efter i skarpsindighed, og hun er så lidt som han altid venlig. Det slår gnister, når de er sammen.

Mary bogstavelig talt falder over Sherlock Holmes en sommerdag i Sussex Downs, hvor han sidder fredeligt og iagttager biernes færden. Tiden er 1915, og Holmes er på det tidspunkt 54 år gammel (OBS: Rystede Sherlockianare skal vide, at Mary har en forklaring på disse tal!). Det bliver et rigtigt Holmes-møde - det fyger med skarpsindige bemærkninger, og nu og da trækker Mary det længste strå. Og det bliver til flere møder og te og solid mad hos Mrs. Hudson.

Og så går Holmes og Miss Russell i gang med "sagerne" - først nogle bagateller for at udfylde tiden (lære- og kandidattid), siden en mere alvorlig affære, og til sidst den store sag med kamp på liv og død med en djævelsk modstander, der skjuler sig i mørket, som Moriarty engang gjorde. Det fører til partnerskab og slutteligt til mesterskab. Men forinden har de to været vidt omkring - ja, endog i det Hellige Land sammen. Det er spændende og farverigt, det er sentimentalt og patetisk, det er skarpsindigt. Og lige ud ad landevejen. Og så er det altsammen sandt - Mary har set det med egne øjne! Og det er næsten det mest vidunderlige af det hele.

Mary er en god fortæller (men Watson var nu heller ikke ringe!). Kun ét sted (s. 51) skriver hun noget, der ikke passer med de vidnesbyrd om Holmes' liv, vi kan læse os til i Conanen - men vi må bære over med hende, hun var så ung dengang, og hvis hun lever i dag, er hun over 90!

Hvem Mary Russell er, ved vi stadig ikke - men hun lærte sig selv at kende i det krævende samvær med Sherlock Holmes. Det er en pointe, der uden videre kan overføres til kriminalitteratur.

Men hvorfor hun signerede sit forord med M.R.H., det gad jeg nok vide!

P.J. Snare

PS: Laurie R. King, der er amerikaner, fik den fornemme Edgar Award for bedste debutant-krimi - hendes bog *A Grave Talent*, der udkom i 1993. Den udkommer på Klim senere i år. Den har hun vistnok selv skrevet.

... og vi byder også P.J. Snare velkommen i klubben.

Den löse skägghandlaren

av Lars Jannedal

"Vad gör dr Watson i Ystad? Vilka mörka krafter får Sherlock Holmes att resa till Sverige? Varför reser de båda till Stockholm för att samarbeta med en svensk detektiv, som har kontor på nedre Drottninggatan? Hur fick förresten denne svenska detektiv illerdregel på kavajen? Varför går herr Petersons broder i kvinnokläder? Vem är den lille japanen? Varför är det som det är? Mystiken tätnar och händelser följer slag i slag! Följ Den Störste Detektiven och hans vänner i ett underhållande äventyr, fyllt av fruktansvärd skurkar, spänning och gåtfullhet!"

Den löse skägghandlaren är en parodi på det mesta, men skriven med mycket kärlek till Den Store Mästerdetektiven. Författaren är till vardags antikvariatshandlare i Ystad och medlem av det svenska Sherlock Holmes-sällskapet, The Baskerville Hall Club of Sweden. Detta är hans skönlitterära romandebut, men han har under de senaste åren varit en flitig skribent i BHC:s magasin *The Moor* och även skrivit en bok om Butterick's. Boken är försedd med ett förord av Mattias Boström och illustrationer av Ystad-konstnären Kaj Stenman, båda två medlemmar i BHC. Boken är tryckt i en begränsad upplaga om 221 numrerade exemplar och är den första boken i Mungo-serien, den speciella sherlockianska serien på Per Olaisen Förlag.

Boken beställs enklast genom insättande av 75:- (plus porto och exp.avgift 19:-) på postgiro 468 75 68-8 (Mattias Boström). Vid beställande av mer än en bok tillkommer inte porto och exp.avgift.

"Den löse skägghandlaren är en riktig godbit för Holmes- och Sventonsfans och sådana finns det ju gott om. Skratumusklerna får ingen vila och att författaren själv hade roligt när han skrev det förstår man." (Elisabeth Nordberg, Arbetet 950311)

ISBN: 91-971991-8-4

Bandtyp: Häftad

Format: 147 x 205

Antal sidor: 105

Pris: 75:-

Per Olaisen Förlag

c/o Per Olaisen

Mörners väg 54 B

352 38 Växjö

Tel: 0470-101 04

Mungo-serien

c/o Mattias Boström

Kämnärvägen 5F:338

226 46 Lund

Tel: 046-39 39 35

E-mail: sherlock@df.lth.se

Stand with me here upon the terrace...

Vort mangeårige medlem, Anders Fage-Pedersen, døde den 13. februar, kun 64 år gammel. Han var født i Portugal, hvilket han af og til spøgte med.

Da Anders blev medlem af Sherlock Holmes Klubben i 1958, boede han i Aalborg, hvor han sammen med en kompagnon drev "Express Shipping". Han var meget aktiv, og han tog eksamen som skibsmægler. Han var kreativ og havde utrolige ideer i alle retninger. Han handlede hurtigt og stort, som da han i efteråret 1964 besluttede at flytte til Assens. Han tog fra Aalborg en tidlig morgen, var i Assens klokken 9, købte skibsmæglerforretning klokken 10, købte hus klokken 11, og startede på kontoret klokken 12. Foruden mægler var han vejer og måler, befrugter, agent for søforsikring, stevedore og en overgang skibsreder.

Anders var aktiv hjemmeværnsmand, vidste alt om våben og sprængstof, gennemgik uddannelse i kamppatrulje og blev kompagnichef. Han var folketingskandidat for Det Konservative Folke-parti og redaktør af "Lokal-Avisen". Han mente selv, at en væsentlig del af hans politiske holdninger lå "til højre for Estrup".

Anders var godt inde i forholdene i Mellemøsten, og han havde flere gange været i Israel. Han havde rejst meget: han kendte bl.a. meget af England, en del af U.S.A., Trinidad & Tobago og New Zealand. Han kendte efterretningsvæsener, som han havde samarbejdet med, og i hans store bibliotek fandtes en større samling om efterretningsvirksomhed, spionage og krigshistorie.

Han læste meget hurtigt, og når han ville sætte sine egne tanker på tryk, gik det hurtigt med at skrive. Han har skrevet afhandlinger om Sherlock Holmes, en kriminalnovelle sammen med Henry til en Omnibusbog, en psykologisk gyser til "Tage la Cours Kriminalmagasin" og i 1976 to noveller til Politikens konkurrence om Sherlock Holmes' tre gådefulde år, hvor han vandt 1. og 4. præmie. I 1979 fik Anders udgivet to bøger på kort tid. "Operation Pink Gin", der er en agentroman, og "Davids Slynge", der handler om en eventuel fremtidig krig i Mellemøsten.

Anders ønskede altid at være autentisk og nøjagtig, f.eks. er stederne i agentromanen beskrevet rigtigt, idet han selv har været der. Ligeledes kan nævnes en episode fra hans tid i Aalborg, hvor vort medlem, Hugo Wartburg, ønskede at se de nordjyske medlemmer, og hvor vi alle modtog et telegram med ordlyden: *Having supper at Italiano please come at eight o'clock and join us there bring with you a jemmy a dark lantern a chisel and a revolver - HW.* Anders ønskede også her at være korrekt, og da han ankom, lagde han på bordet et brækjern, en tyvelygte, en mejsel og en revolver. Dette medførte en del opmærksomhed hos gæsterne ved de nærmeste borde.

Anders har altid været glad for sine mange børn, og når han læste godnat-historier for dem, var det gerne om Den Store Bastian og om KGB. Anders var et vidtfavnende, følsomt og kreativt menneske, og vi er mange, som sammen med hans store familie, må skønne på, at vi har kendt ham og haft ham som ven.

Aage Rieck Sørensen

Fra England har vi hørt, at også Stanley Mackenzie er død. Stanley var gennem mange år æresmedlem i klubben, og han deltog i vores jubilæumsmiddag i 1987, hvorfra vi husker ham som en både vidende, charmerende og vittig Sherlockianer. Nogle af os har også korresponderet en smule med ham, og selv fandt jeg ham altid yderst imødekommen og meget hjælpsom, når man henvendte sig.

Vi kondolerer det engelske Sherlock Holmes Society med tabet.

Bjarne

John Bennett Shaw died on Oct. 2 of a heart attack. He had the attack at home, and was taken to the hospital and wasn't in pain, and Dorothy was with him, and they had a chance to talk before he passed away. John was unique in many ways, but I think the most important of all his achievements was that he was such a good friend to so many of us. Some of us have been fortunate enough to have enjoyed that friendship for more than thirty years (as I have), and it's difficult to accept that sort of loss.

I think that it was the fun he found in the world of Sherlockians that was most important to John, far more so than the things he collected. But of course he was well-known as a collector, and it was thoroughly appropriate that he received the Investiture "The Hans Sloan of My Age" from The Baker Street Irregulars in 1965. He received a Two-Shilling Award in 1980, and the BSI's Queen Victoria Medal in 1985, and although the awards and honours were fun to receive, it was people he enjoyed the most. He also enjoyed

telling stories, about and on himself, and that's the way many of us will remember him: enjoying a good story.

Dorothy Shaw has suggested that contributions in memory of John might be made to the John H. Watson Fund, which provides assistance to Sherlockians who might not otherwise be able to attend the birthday festivities (checks payable to the Fund can be sent to Dr. John H. Watson, c/o Thomas L. Stix, Jr., 34 Pierson Avenue, Norwood, NJ 07648).

Peter E. Blau

Silver Blaze Sweepstakes & Professor Moriarty Memorial

De to nu klassiske galopløb bliver i år redet

tirsdag den 20. juni

på Aalborg Væddeløbsbane. Som sædvanlig vil bestyrelsen overrække ærespræmierne, og vi håber, at flere medlemmer vil lægge vejen om ad Aalborg Væddeløbsbane og gøre dagen festlig.

Typsnittsprøv: Dancingmen 36p

Efter Aage Rieck Sørensen's system. God Jul fra Martin & Maria 1994.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k
m	n	o	p	q	r	s	t	u	v	
w	x	y	z	å	ä	ö	,	.	!	?
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V
W	X	Y	Z	Å	Ä	Ö	,	.	!	?
O	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

Amazing, Holmes!

Fra Ted Bergman har vi modtaget vedstående alfabet. Så vidt jeg har været i stand til at forstå Teds brev, er de dansende mænd lagt ind på hans computer, så han simpelthen kan skrive med alfabetet!

Interesserede kan henvende sig til Ted. Jeg er sikker på, han er villig til at delagtiggøre andre i sin opfindelse.

Jeg skal dog straks gøre opmærksom på, at læser breve til *Sherlockiana* skrevet med dette alfabet ikke vil blive oversat!

Ingrid Runquist skriver og siger tak for sin tid i klubben.

... Jeg har aldrig tyckt att jag var värdig vara med i den exklusiva danska Sherlock Holmes Klubben och jag vet jag blev invald för att Åke hadebett om det. (...) I alla var det snällt av er att välja in mig - men jag är nog tyvärr ingen riktig Sherlockianer även om jag med stort nöje har läst och fortfarande läser om historiarne.

Vi takker også Ingrid for hendes tid i klubben. Spørgsmålet om at være en "rigtig" Sherlockianer beror nok mere på temperament og kærlighed end på paratviden. Og I den henseende var Ingrid Runquist lige så stor en Sherlockianer som os andre.

Bjarne

Fra Verner Andersen, den djævelske apoteker i Odense, har vi modtaget nedenstående referat fra en farmaceutkongres i Sverige:

Conan Doyle och djävulsfotroten

Jan G Bruhn, avd för farmakognosi i Uppsala, lyckades att dramatiskt levandegöra det försök med djävulsfotrot, som Sherlock Holmes och dr John Watson genomförde för att studera drogens egenskaper. Radix pedis diaboli förekommer i en mordgåta och ger hallucinationer, skräck och vansinne, det framgick tydligt på den "dokumentärfilm" som visades. Drogens botaniska ursprung är höjt i dunkel, några förslag nämnades: calabaröna, ibogarot, mandragora.

JEREMY BRETT HAR HOVEDROLLEN SOM SHERLOCK HOLMES I EN LANG RÆKKE TV-HISTORIER MED DEN GENIALE DETKETIV. EDWARD HARDWICKE ER WATSON, DE BOR SAMMEN I BAKER STREET 221B I LONDON. 1939-46 INDSPILEDDES 14 FILM MED DEN SKUESPILLER, SOM FOR MANGE DEN DAG I DAG ER DEN "RUGHTIGE" SHERLOCK HOLMES. HVAD HED HAN?

29	SEJL	METODE	HØVED-PART	SPORTS-INDSTR	FIGUR	KRIMI-FORFATTER
FEOTE					1	- OG HANS HELT KURET
TIDS-ANGIVELSE						2
MARVIN				OPBLAS-NING IDET		
	DREN-GE-NAVN	BIORD LET			LIVA	IS- SØDE
		3		ENHED SLOV		
DISTRIBUERE VÆKST			GODT STIL-LING			OPFA-RENDE
	SLOT RES-TEN					
				BARN		
FISK MÆLKE MAD						TEGN
KÆLE- NAVN			DEL AF PINDSVIN			
SOL			FUGLE			
		ENHED SED-DEL		8		SIDEN
MONT						FISK
					TONE ORD-RIGT	
	REDUCERET GRØN					
FINDE PA BANKE	10					
		JYSK BY				
			ENS			SN- STE
	KOM- PORIST VÆSNER					
	FEDT- STOF TIPI					JAG
	12		KADET			
DYR				FRYSE		
TAL				SLEGT		
			UFOR- FAL-SKET			13